

my so čim ſwjerniſcho f Sſlowu džerzeli, a jo ſivečeſ ſwjernoſſju ſlyſcheli. My ſmav, leſder, do ſtrachnyč Gzaſow pschiſchli, naſchich Rjechow a Stoſſje dla. Turka lejzi nam na Schiji, a je naſch Neſſcheſzel, kotrehož niſy wotbycz nebuđemy, jeli ſo ſo hinač ſtej Wjezzy mječ nebuđemy, hacž ſmy ſo dotal mjeſli. Haj, my Sygelje a Liſty na to nimaniy, ſo ſo nam runje tejj tak, kajž Hungerſkim, hiež nedvrbjato, ſo býchny my a naſche Žony a Džeczi do Turkowſkeje jeczi wedženi bycz nedvrbeli.

Ketemu tejj we naſchim a njemſkim Kraju roſnije doſz wohnlada, ſchtož Mlor, Drohotu a Nejednotu naſtura. Tajki Prut neje ſa nikoho, hacž jeno ſa tych beſbožnyč Sazperjow a Pscheszjeharjow teho Sſlowa wjaſany; tych tejj budze wjeszie trechiež. Či paf, kotsiz Bože Sſlowo lubuja a woſoko džerža, jo ſwjeru ſlyſha, a ſo ſneho poljepſchuja, a ſchjednje Rjechej a staremu Hadamej Kruch Kneſtwa wotorneja, ro Heremplu ſleho ſwjetata nečinja, ale poſimaju ſo ſami, a pomylala ſebi: Laj, ty ſy jedyn Kſcheszijan, a ſlyſchiſch, kaf je Boh Lakomſtwu a ſchelkej Neprawdoſzi naſchecziwo: Čzohodla zyt ja jeneje Niwny dla tu Poſluſhnoſz pscheszjivo Bohu a jeho Sſlowu ſavyč? Čzohodla nechal ja radſiſho a ſkerje 10. dliwnow darmo Bože dla prejčdacž, hacž ſjenej neprawje warbowanej Niwnu tu Duschu wobežowacž, a Boha roſniewacž?

Či Ludžo, praju ja, kotsiz ſo ſwjeru po Sſlowi horjeberu a ſwojn Wutrobu a Dowjerenje psches Kryſtuža na Božu Dobrotu ſtaja, a ſo Rjechow paſu, či dyrbja ſwojeje Fromnoſſje wuziwacž; dyž hewak druhim, jich Rjechow dla, ſo ſje pojndže.

Tehodla widžimy, ſo Daniel a jeho Tovarschojo, kiz bohabojaſni bjechu a ſo beſ Bohanami ſiſechami ſamopaschnje womajacž nechachu, hacž bjechu runje tejj jeczi, tola wele i ljeſſe ſastwo mjeſachu, hacž

druſy beſbožni Zidzi. Haj, ſchtož hischeze bje džiwniſche, Boh powoſchi jich beſ jich Neſſcheſzelemi, ſo bjechu wulzy Kneža, dofelž bjechu f Knesom na Kraju, a wele wužitnyč dobrých Maſchajow nuz wedžichu. Tak možesch ſebi ty tejj pomylilicž, ſo Boh na tebi džerzeč budže, jeli ſo fromny a bohabojaſny budžesch. To budže či ſa Wuzitk twojeje Fromnoſſje, ſo ſdžeržany budžesch, dy by tejj ty ſamolutki ſredža we Turkowſkej byl. To dyrbeli ſebi derje ſmjerkowacž, a tehodla radžje fromni bycz a Bože Sſlowo poſluchacž.

Dale pschiftaji Kryſtus tudy jene Sſlowežko, to tejj nedvrbimy ſady wostajicž, ſo býchmy jo newopomnili. Proſcheze paf, praji won, ſo by ſo waſche Čzefkanje neſtaſto we Symi a by na Sſabbat. Pschetoz we Symi jejara ſſelutym Sſnjesy a Meredži na Rejzi bycz. Woſche teho mjeſachu či Zidzi hischeze druhu Pschikafnju, ſo ſo na wulku Rejzu dacž nežmijeſachu, kajž laſujemy, ſo jena Rejza na Sſabbat czinea na dalscha Rejza byla neje, dyžli Bjertel Pucža. Sa to, praji Kryſtus, proſcheze. A ze naſ ſtym wuežicž, ſo nebýchmy niž jeno Bože Sſlowo radži a ſwjeru ſlyſcheli, ale ſo tejj modliſi, ſo by tajke Proſchenje Boha nawabilo, ſo by naſ wopomnil a Svoje a Žonowanje knaſhemu Prijotkwačju dat.

Tehodla nedvrbimy pschi tajkim Straſchi a Zaloszi, we kajkimy my woſebi tych poſlenich ſtrachnyč Gzaſach ſmy, žadym Džen ſkomidžicž, ſo býchmy Boha wo Schuž a Pschikrycžje neprokyli, ſo by pschi naſ byl, a naſ we ſchelkej Nuſu wobarnowal. Kajž tejj tehodla Kryſtus we Wotze naſchuton ſchjedny Kſjeb ſtaji. Peſhetoz Žydž a Piežje nedožaha ſame f ſdžerzenju Čzjela a Ziwenja; my tejj Mjer, dobre a ſtowe Bedro trebamy, a tehorunja. Tehodla ta Proſt-